

Abstrakt

Moje diplomová práce na téma Židé a Stát Izrael v teologii amerického evangelikalismu popisuje roli lidu Izraele v dějinách spásy tak, jak ji v návaznosti na prvotní církev, pietisty a puritány odhalili a rozpracovali evangelikálové v Evropě (Anglii především) a poté hlavně v USA.

Na základě této teologie Bůh s židy neskončil, církev nenahradila židy v roli Božího Vyvoleného lidu, jak šířila a stále šíří tzv. teologie náhrady, ale naopak, evangelikálové pochopili nezastupitelnou roli židů v Božím plánu spasení.

Zasévají názor, že pro druhý příchod Ježíše Krista na zemi, tentokrát v roli soudce, vojevůdce a krále, na rozdíl od Jeho prvního příchodu, který byl ve znamení vykoupení lidstva od hříchu, je nutnou podmínkou, aby židé, lid Izrael, byl zpět v Zaslíbené zemi.

Od prvního podnětu, který přišel od pietistů (16. století), po založení Státu Izrael (14. 5. 1948) uplynulo plus mínus pět set let práce. Ke vzniku Státu Izrael evangelikálové nemalou měrou přispěli.

Dalším významným důsledkem poznání evangelikálů, že židé zůstávají Božím Vyvoleným lidem, je postupná změna chování protestantských křesťanů k židům v průběhu těchto pěti set let. Změna nenastala najednou, stereotypy přístupu k židům byly v Evropě hluboce zakořeněny, ale postupně se měnily.

Významným důsledkem změny postoje evangelikálů k židům byli židé, kteří Ježíše Krista přijali za svého Pána a Spasitele, postupně se začali označovat jako mesiánští židé a jejich společenství hnutím mesiánského judaismu, který má nyní vlastní kongregace po celém světě, ale zejména v USA, kde vznikaly první z nich, a v samotném Státě Izrael.

Teologie amerického evangelikalismu bývá označována jako premileniální dispenzacionalismus. Premileniální proto, že očekává druhý příchod Ježíše Krista na zemi před Jeho Tisíciletým královstvím na zemi. Dispenzacionalismus proto, že dělí období lidské existence na šest období po dvou tisících letech (Věk praotců, Věk židů a Věk církve) a za poslední sedmé tisíciletí považuje Ježíšovo panování na zemi po Jeho druhém příchodu na Olivetskou horu v Jeruzalémě. Po tomto posledním tisíciletí už následuje Věčnost. Tato teologie považuje třetinu Bible za biblická proroctví směřující ke druhému příchodu Ježíše

Krista na zemi a k Jeho vládě v Tisíciletém království a pak s Bohem na Věčnosti. Vychází z poslední knihy Bible ze Zjevení Janova, kterou v kontextu s proroctvími celé Bible v diplomové práci rozebírám. Resp. nabízím malou ochutnávku evangelikálního výkladu Bible Biblí, což je jeden z jejích zásadních hermeneutických principů. Téma je sice velmi široké, ale doufám, že ve čtenářích vzbudím zvědavost a touhu přesvědčit se, jak to se životem na Věčnosti s Ježíšem Kristem a Bohem Otcem je, aby mohli sami vyrazit na dobrodružnou cestu svého osobního spasení.